

DE DAG VAN DE WEDSTRIJD

HARRY MATER

ABA Today volgt iedere keer op de dag van de wedstrijd een lid van de Ajax Business Associates. Dit keer Harry Mater, één van de eerste ABA-leden en naast Ajax fan een bevlogen wielerveder.

Harry maakte als supporter kennis met het professionele voetbal bij Telstar. Hij was vaak in IJmuiden. Hij leerde daar het schildersvak van zijn opa. Zodoende kwam hij ook bij de thuiswedstrijden van de 'witte leeuwen' om daarna 'de beste saté' van Nederland te eten', weet Harry nog. Op uitnodiging van Arie van Eijden kwam hij in contact met Ajax.

Dat was nog in de tijd van De Meer. Een officiële business club was er niet, maar Ajax deed er alles aan om het hun gasten naar de zin te maken. Toen al verzorgde Maison van den Boer de catering. 'Het was rondom de thuiswedstrijden erg gezellig en mijn vrouw Ellen en ik voelden ons er thuis. Toen de ArenA geopend werd, zijn wij als bedrijf certificaathouder geworden en zijn we lid geworden van de ABA. Als één van de eersten zelfs.'

'Ik heb in mijn werkzame en sportieve leven veel gegeven, maar het heeft me ook veel gebracht.'

DE DAG VAN DE WEDSTRIJD

Harry en Ellen leven iedere keer weer naar de wedstrijd toe. Zondagmiddag half drie heeft hun voorkeur, maar commerciële belangen en het Europese speelschema zorgen vaak voor een andere programmering. Harry: 'Als we op zondag thuis spelen, maken we samen met onze gasten vaak van de gelegenheid gebruik om vooraf te dineren in de ABA-Lounge. Dat is fantastisch! De wedstrijd zelf volgen we in vak 106 vanaf onze vaste stoelen op rij 11. En na de wedstrijd gaan we uiteraard naar de ABA-Club. Altijd gezellig, je ontmoet er leuke mensen die we vaak al jaren kennen. Dat is uniek. Een thuiswedstrijd van Ajax is 'n echt uitje'. We zijn er nagenoeg altijd bij. Ook onze dochter Kim maken we er heel blij mee. Een echte Ajacied en een fanatieke, hoor. Fan van Frank de Boer, waarvan ze als klein meisje in De Meer een aai over haar bol kreeg. Zoiets vergeet je nooit meer, geweldig.'

MOOISTE MOMENTEN

Voor Harry is dat de gewonnen Champions League finale in Wenen op 24 mei 1995. Ellen denkt ondanks het verlies ook graag terug aan de finale een jaar later in Rome. 'We hebben die wedstrijden met de

ABA bezocht, wat een belevenis', zegt Harry. 'Maar we hebben ook mooie momenten meegemaakt met Louis van Gaal toen hij trainer bij Barcelona was en Frank de Boer daar speelde. En toen Johan Cruyff in Amerika ging spelen bij New York Cosmos. Daar zijn we toen ook geweest. Wim Rijsbergen speelde er ook. Ik weet nog dat de toen kleine Jordi Cruyff en het zootje van Wim Rijsbergen zoek waren. Er werd aan het ergste gedacht. Ik ben toen samen met Thomas Rongen, die ook al een tijd in Amerika voetbalde, gaan zoeken en heb beide mannetjes gevonden. Er waren ook journalisten van De Telegraaf, dus je raadt het al, de volgende dag stond het verhaal breed uitgemeten in de krant. Het zijn stuk voor stuk onvergetelijke herinneringen, die voortkomen uit mijn contacten bij Ajax en uit de wielrennerij, niet te vergeten.

Want ook in die wereld ben ik jaren zeer actief geweest. Zo heb ik tien keer de Amsterdam RAI Derny race georganiseerd, waar alle grote renners der aarde aan hebben meegedaan. Dat was van 1991 – 2000. Andere tijden qua sport en vooral qua sponsoring. Daarnaast heb ik elf keer de tour uitgereden. Niet als renner maar als chauffeur van De Telegraaf, hoor. Ook dat waren mooie tijden. Daarnaast heb ik verschillende functies bij de KNWU vervuld en ben zeer betrokken geweest bij de oprichting van het Velodrome, de overdekte wielbaan in Sloten. Voor mijn inzet voor het wielrennen heb ik de hoogste KNWU onderscheiding, het Gouden Wiel, mogen ontvangen. Daar ben ik zeer trots op'.

BELEVENIS

Het woord 'stilzitten' staat niet in het woordenboek van Harry Mater. Ellen knikt bevestigend. 'Dat klopt helemaal', zegt ze. Ook vandaag de dag is pensionado Harry altijd in de weer en bijvoorbeeld veel op de golfbaan te vinden. Harry: 'Wij genieten van het leven. En met wij bedoel ik natuurlijk Ellen met wie ik al 46 jaar getrouwd ben. Samen hebben we een mooie dochter, Kim. Wat wil je nog meer? Ik heb in mijn werkzame en sportieve leven veel gegeven, maar het heeft me ook veel gebracht. Ik hoop dat we er met elkaar nog heel wat jaartjes aan vast mogen plakken en nog vaak bij de ABA mogen komen. Want dat is en blijft iedere keer weer een belevenis'.

HARRY MATER

Harry Mater is geboren en getogen in Amsterdam Oud West. Dat is al een tijdje geleden, maar z'n leeftijd laat hij in het midden. 'Ik voel me nog jong'. Harry heeft van z'n 10e tot z'n 14e gevoetbald bij Sloterdijk, maar raakte op jeugdige leeftijd in de ban van het wielrennen. Dat waren andere tijden, dan nu. Hij had van z'n vader een echte racefiets gekregen. Die liet hij met de trein naar Brabant vervoeren, om er vervolgens liftend achteraan te gaan, zodat hij daar een criterium kon rijden. Harry kon behoorlijk hard trappen en kwam altijd dicht in de buurt van het podium. Ook op de baan kon hij 'goed uit de wielen'. Aan de wedstrijden in het oude Olympisch Stadion heeft hij nog mooie herinneringen. 'Wielrennen is een karaktervormende sport, daar heb ik m'n hele leven profijt van gehad', zegt hij.

Harry heeft tot aan z'n militaire dienst gefietst. In 1961 was het zijn beurt om ons land te dienen. Lang heeft Harry niet onder de wapenen gezeten, want z'n vader had hem nodig in de zaak, een schildersbedrijf op Sloterdijk. Zodoende trad Harry in de sporen van z'n opa en z'n vader. Hij nam in 1975 het bedrijf van z'n vader over en bouwde het verder uit. In 1981 verhuisde het bedrijf Potgieter Schilders (sinds 1895) naar een nieuw bedrijfspand in Westpoort. Het familiebedrijf stond bekend om kwaliteit en vakwerk. Menig huis van Ajacieden is door de schilders van Harry in de verf gezet. Maar Potgieter was ook een begrip in de wielersport vanwege de loyale sportsponsoring. In 2005 verkocht Harry zijn bedrijf waarin hij meer dan 46 jaar met heel veel plezier én samen met zijn vrouw Ellen werkzaam is geweest.